

[Priskuranter]; [Bruksanvisningar] - 30

Husqvarna fabriks aktiebolag

Vardagstryck Affärstryck
1800-tal 8:o

National Library
of Sweden

Anvisning

vid

val, skötsel och användning

af nedanstående

Refflade Gevär från Husqvarna.

Allmänna föreskrifter.

Hvarje reffladt gevär kräver af skytten insigt och omsorg vid användningen för att dess goda egenskaper skola framträda. Med slarfvig laddning och dålig skötsel skjuter äfven det bästa vapen illa.

Innan skytten tager ut sitt gevär på jagt, bör han öfvertyga sig, huru kulorna slå, eller med andra ord, *om skottställningen är just*. Ty fastän denna en gång varit riktig, händer understundom, vare sig till följd af olika temperatur, vexlande lufttryck, olika sätt att rigta eller andra, oberäkneliga omständigheter, att kulan slår högre eller lägre än den borde. Efter en enda kula bör dock aldrig skytten rätta sitt omdöme, utan efter minst 3—5 skott, skjutna mot samma punkt. Skulle kulorna sitta betydligt högre eller lägre än hvad nedanstående anvisning tillkännagifver, är det bäst att använda ett lägre sigte i stället för ett högre eller tvärt om.

Så ofta sig göra låter, bör man bruka »*struket korn*», emedan detta är det enda, som af alla tages lika och vid olika dager ter sig på någorlunda samma sätt.

I allmänhet är det vida fördelaktigare att *rigta på underkanten af målet* (pricken) och bruka ett sigte, som låter kulan slå något öfver rigtpunkten, än att rigta midt på målet; dels emedan underkanten vanligen erbjuder en mera skarpt framträdande rigtpunkt, och dels emedan man på detta sätt blir vida mera *oberoende af afståndet till målet*.

Vid *skjutning på stöd* med halfstockade gevär bör man noga iakttaga, att aldrig lägga den blottade delen af gevärspipan på

1886

stödet, utan taga detta med armbågarne eller framstocken, emedan kulan eljest lätt får en felaktig utgångsriktning; med helstockade gevär bör ej heller den främsta delen af stocken stödas, allra minst mot något hårdt föremål.

För att få vackra träffar, bör man *akta sig att lossa flere skott tätt efter hvarandra*, så att pipan märkbart uppvärmes, emedan detta inverkar menligt på skjutningen.

Om möjligt bör man söka att få skjuta med *ryggen vänd mot solen*, emedan detta i hög grad underlättar en skarp sigtning.

Efter verkställd skjutning bör gevärspipan *väl rengöras*. Detta sker bäst med en träläsk, på hvars ända fästes en i fotogén eller vatten doppad blånsudd eller linnelapp. Läskstången bör, der det kan ske, införas bakifrån i pipan för att akta mynningen, som är gevärets ömtåligaste del. Efter verkställd rengöring torkas pipan noga med en ren blånsudd eller linnelapp och inoljas med symaskinolja eller renad bomolja. Gifves tillfälle, bör loppet efter hvarje skott dragas, emedan välskjutningen derigenom ökas.

Med afseende å *ammunition* och *laddning* bör följande iakttagas:

Kulan får ej på sin yta ega långsgående ränder eller andra ojelmheter, emedan sådant inverkar menligt på träffsäkerheten. Den som ej eger skicklighet att gjuta kulor, bör requirera sådana, antingen hos försäljaren af geväret eller vid Husqvarna gevärsfaktori, der de fås för tillverkningspriset.

Vid gjutning af kulor är det af största vikt:

att från början och till gjutningens slut hålla tången gulvarm; och

att hålla ut blyt jemnt och utan afbrott, samt skaka tången innan blyt stelnat.

Pressade kulor böra alltid, då de kunna erhållas, föredragas framför gjutna.

Krutet bör vara af fullgod beskaffenhet: helst af Rottweil's eller Curtis & Harvey's N:o 6. I brist derpå kan äfven Torsebro N:o 5 användas, ehuru det smutsar betydligt mera och sålunda fordrar tätare rengöring af geväret, särdeles då detta har liten kaliber. I vissa nedan nämnda fall bör en särskild krutsort användas, emedan skottställningen eljest går förlorad. Finkornigare och sämre krutsorter äro alldeles förkastliga. Vid beställning af gevär, bör köparen angifva, med hvilken krutsort han vill hafva vapnet inskjutet.

Det bestämda *krutmåttet* bör alltid tagas *väl struket*, emedan den minsta förändring i laddningens storlek gör att kulan slår olika. Slutligen bör man iakttaga att *aldrig packa* krutet.

En *trång* och *väl talgad förladdning* bör användas mellan krut och kula, emedan välskjutningen derigenom märkbart uppdryfes. Förladdningar kunna köpas vid Husqvarna gevärsfaktori och finnas för öfrigt till salu hos alla väl försedda gevärshandlare.

Patronhylsan bör vara felfri och utan sprickor, som låta krutgasen passera.

Före laddningen bör man öfvertyga sig genom att profva en kula i hylsorna, att alla dessa ega fullkomligt *samma vidd i mynningen*. Skulle någon hylsa kännas trång, bör hon invändigt skrapas eller filas, tills kulan går in lagom trögt. Befinnes hon åter så vid, att kulan glappar, bör hon kasseras; eller ock låter man henne erga, tills kulan går in stadigt. För att geväret skall skjuta väl, fordras nämligen; att kulan sitter lika hårdt fästad i hvarje hylsa.

Vill man använda *samma hylsa flere gånger*, bör den efter skjutningen väl aftorkas, både utvändigt och invändigt, så att ej erg må skada den samma. Har detta inträffat är bäst att *skrapa* hylsan ren, åtminstone i mynningen, der kulan skall sitta. Att använda soda eller annan lösning till borttagande af erg, är mindre lämpligt, emedan hylsan derigenom lätt blir för vid i mynningen, så att kulan glappar.

För att återgifva åt hylsan dess ursprungliga, yttre dimensioner, inslås den med träklubba, i passande schamplun, som finnes till salu, eller på beställning kan erhållas från Husqvarna.

Laddningen tillgår sålunda:

Sedan man förvissat sig, att alla hylsorna äro försedda med knallhatt, felfria och passande för kulan, ifylles det bestämda krutmåttet rågadt, strykes af och hälles i en hylsa. Denna förses derefter med en förladdning, som sakta och jemnt tryckes ned på krutet utan att packa detta. Sedan alla hylsor blifvit så behandlade, insättes kulorna och föres varsamt ned på förladdningen, så att ej spetsen missformas. Har kulan varit talgad, såsom fallet bör vara, då den eger talgränder, bör främre delen af den samma torkas ren från onödig talg.

Att *bruket af förladdning och godt krut* i hög grad *uppdrifver välskjutningen* styrkes af följande försök. Tvenne serier om 10 skott hvardera skötes på 120 m. (400 fot) med ett 8 m.m. gevär, som rengjordes först efter tionde skottet. I den ena serien voro patronerna laddade med Torsebro krut *utan* förladdning; i den andra med engelskt krut samt *med* förladdning.

I förra fallet blef medelfelet för hvarje skott 10 c.m. (3,3 d.t.)
 » senare » » » » » » 6 » (2 »)

I. 8 m.m. Fogelgevär för blykulor med valkar och talgränder.

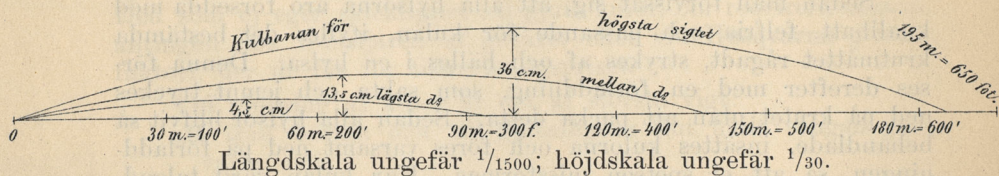
Dessa gevär ega tillräcklig välskjutning att med sannolikhet träffa en skogsfogel (orre och tjäder) på 120—150 m. (400—500 fot) afstånd. På 120 m. (400 f.) afstånd bör en god skytt under gynsamma förhållanden med detta vapen ej erhålla större medelfel än 6 c.m. (2 d.t.), om 10 skott skjutas utan att loppet drages,

och än mindre om rengöring eger rum mellan skotten. Den största svårigheten vid gevärets begagnande på jagt ligger i afståndets bedömande och rätt sigtes tagande. Till underlättande häraf lemnas följande uppgifter.

Geväret har tre sigten, justerade så, att man vid rigtning *med struket korn på underkanten* af en prick med (för lägsta sigtet) 9 c.m. (3 d.t.), (för mellan sigtet) 15 c.m. (5 d.t.) och (för högsta sigtet) 18 c.m. (6 d.t.) diameter, träffar midt i pricken. Kulbanans höjd för olika sigten och afstånd synes af nedanstående tabell, som förtydligas af åtföljande teckning:

Kulbanans höjd öfver (under) sigtlinien.

Sigte.	Afstånd från gevärsmynningen.						
	30 m. = 100 fot.	60 m. = 200 fot.	90 m. = 300 fot.	120 m. = 400 fot.	150 m. = 500 fot.	180 m. = 600 fot.	195 m. = 650 fot.
Lägsta	c.m. tum. 4 (1,3) öfver	c.m. tum. 4,5 (1,5) öfver	± 0 c.m. tum. 13,5 (4,5) öfver	c.m. tum. 11 (3,7) under	c.m. tum.		
Mellan	9 (3) ,,	13,5 (4,5) ,,	13,5 (4,5) öfver	7 (2,3) ,,	7 (2,3) under	c.m. tum.	c.m. tum.
Högsta	16 (5,3) ,,	28 (9,3) ,,	36 (12) ,,	36 (12) ,,	28,5 (9,5) öfver	9 (3) öfver	10 (3,3) under

Vid jagt användas de olika sigtena lämpligast på följande sätt:
 Lägsta sigtet från bössmynningen till 105 m. (350 f.) med sigtning midt på målet;
 Mellan ,, ,, 105 m. (350 f.) ,, 150 ,, (500 ,,) ,, på målets underkant och med kornet varierende från »struket» till »groft»;
 Högsta ,, ,, 150 m. (500 f.) till 195 m. (650 f.) med sigtpunkt och korn varierende efter afståndet.

Som kulan, då *mellansigtet* användes, ingenstädes höjer sig mer än 13,5 c.m. (4,5 d.t.) öfver sigtlinien, kan detta sigte vid jagt af skogsfogel användas från *gevärsmynningen ända till 135 m. (450 f.) afstånd med bibehållande af struket korn på bukranden af fogeln*. Sålunda blir skytten till en viss gräns oberoende af afståndet, och behöfver blott öfverväga, huruvida distansen till målet öfver- eller understiger den angifna gränsen för kulbanans betrykande förmåga. Tror sig skytten kunna noggrant bedöma afståndet, är det likväl bättre att bruka sigtena på förut angifna sätt.

Med afseende å *ammunitionen* märkes:

att kulan, som väger ungefär 9,75 g. (2,3 ort), är af mjukt bly; och att geväret är inskjutet med 2,7 g. (0,6 ort) krut af Torsebro n:o 5, men äfven med största fördel kan användas Curtis & Harvey's n:r 6. Vid en del hylsor uppstår ett mindre

tomrum mellan förladdning och kula, hvilket dock ej innebär någon nämnvärd olägenhet.

II. 8 m.m. nya Fogelgevär med flata refflor och hårda, släta kulor.

Detta gevärs företrädare framför det äldre 8 m.m. fogelgeväret ligger dels deri, att *kulbanan är mera bestrykande*, och dels i dess ännu *större träffsäkerhet*. Af en serie om 10 skott på 120 m. (400 f.) behöfver nämligen en god skytt under gynsamma förhållanden i medelfel pr skott ej erhålla mer än omkring:

4 c.m. (1,3 d.t.), om geväret rengöres för hvarje skott, och 5,5 „ (1,8 „), „ „ ej „ „ på 10 skott.

Geväret har trenne *sigter*, skottställda för resp. 120 m. (400 f.) 150 m. (500 f.) och 180 m. (600 f.) med *struket korn* och *rigtning midt i pricken*.

Kulans höjd för olika sigter och afstånd, synes af nedanstående tabell.

Kulbanans höjd öfver (under) sigtlinien.

Sigte.	Afstånd från gevärsmynningen.						
	30 m. = 100 fot.	60 m. = 200 fot.	90 m. = 300 fot.	120 m. = 400 fot.	150 m. = 500 fot.	180 m. = 600 fot.	195 m. = 650 fot.
	c.m. tum.	c.m. tum.	c.m. tum.		c.m. tum.		
Lägst	5 (1,7) öfver	8 (2,7) öfver	6,5 (2,1) öfver	± 0	12 (4) under	c.m. tum.	
Mellan	7,5 (2,5) „	12 (4) „	13 (4,3) „	c.m. tum. 8,5 (2,9) öfver	± 0	23 (7,7) under	c.m. tum.
Högst	11 (3,7) „	20 (6,7) „	24,5 (8,1) „	25 (8,3) „	c.m. tum. 19 (6,3) öfver	± 0	15 (5) under

Som synes, går kulan, då *mellansigtet* användes, ingenstädes mera än 13 c.m. (4,3") öfver sigtlinien, hvarför nämnda sigte med fördel kan användas *från mynningen ända till 150 m. (500 f.) afstånd* med bibehållande af struket korn och *rigtning på fogelns bukrand* — så ofta nämligen, som skytten märker svårighet att noggrant uppskatta hållet.

Eljest användas sigtena lämpligast på följande sätt:

Lägst sigtet från mynningen till 105 m. (350 f.) med sigtning på målets underkant;

Mellan „ „ 105 m. (350 f.) till 150 m. (500 f.) „ „ „ „ „ „ dock något lägre på närmare och högre på längre håll.

Högst „ „ 150 m. (500 f.) till 195 m. (650 f.) med sigtpunkt och korn såsom föregående.

Med afseende å *ammunitionen* märkes:

att kulan, som väger 9 g. (2,1 ort), lämpligast göres af en legering innehållande 97 % bly, 2 % tenn och 1 % antimon, och synnerligen noga bör passa i hylsan; den gamla blykulan kan dock äfven användas;

att geväret är skottställdt för en laddning af 2,9 g. (0,7 ort) krut af Torsebro n:r 5, men med ännu större fördel kan användas Curtis & Harvey's n:r 6.

III. 9,15 m.m. målskjutningsgevär med konisk hylsa.

Såsom af benämningen framgår, är denna studsare egentligen afsedd för *målskjutning*, hvartill den ganska väl lämpar sig för personer, som föredraga lätta vapen, så väl på grund af sin träffsäkerhet, hvilken, särdeles på längre håll öfverträffar fogelstud-sarnes, som på grund af sin ringa stöt.

Geväret kan äfven användas såsom *Fogel- samt Express-studsare*, om för ändamålet lämpliga kulor användas. Den långa och jmförelsevis tunga målskjutningskulan har nämligen en väl krökt bana för att med full framgång kunna brukas på jagt.

Geväret är *skottställdt* på 60 m. (200 f.), 120 m. (400 f.) och 180 m. (600 f.) för rigtning med *struket korn på underkanten* af en prick med resp. 9 c.m. (3 d.t.), 15 c.m. (5 d.t.) och 18 c.m. (6 d.t.) diameter, så att kulan träffar midt i pricken.

Skola korta kulor brukas, måste antingen 200 fots sigtet filas ned omkring 1,5—2 m.m. (0,5—0,7 d.t.), eller nytt korn med motsvarande tillökning i höjd anbringas, emedan dessa lätta kulor eljest slå öfver rigtpunkten 25—40 c.m. (8,3—13,3 d.t.) på 120 m. (400 f.)

På de hädanefter tillverkade gevären af denna sort komma *klaffarne* att afses för *målskjutning* på 60 m. (200 f.) och 120 m. (400 f.), hvaremot det låga *ståndsigtet* är ämnadt till *fogelskjutning* med kort kula. Det skall justeras för 120 m. (400 f.) afstånd, så att skytten från gevärsmynningen och intill 135 m. (450 f.) kan använda det samma med *struket korn* på fogelns bukrand. Kulans största höjning blir då ungefär 12 c.m. (4 d.t.).

Kulan, afsedd för målskjutning är af mjukt bly, försedd med talgränder och väger 15 g. (3,5 ort). Den korta kulan till fogelskjutning, som är slät och väger blott 11,5 g. (2,75 ort), göres lämpligast af en hård legering, innehållande 95 delar bly, 4 delar tenn och 1 del antimon. Af samma vikt som denna är expresskulan, som kan användas till jagt å medelstora djur. Båda dessa kulor tillverkas uteslutande vid Husqvarna, der de kunna requireras för tillverkningspris.

Laddningen väger 3,25 g. (0,75 ort). Vid jagt kan den dock med fördel ökas till 3,5 g. (0,8 ort). Hylsan blir då full på ett par m.m. när; men lemnar utrymme för kula och förladdning, om den lindrigt skakas, så att krutet sjunker ihop.

Geväret är inskjutet för krut af Torsebro N:o 5, men användes med största fördel äfven engelskt krut.

Gevärets kaliber är efter engelskt mått 0,360 tum.

IV. 9,15 m.m. (kal. 360) Express- & Fogel-studsare med lång flaskformig hylsa.

Denna studsare är utmärkt lämplig till *jagt*, så väl å medelstora djur t. ex. vildren och rådjur, som å skogsfogel, emedan *kulbanan är så betrykande att afståndsbedömning inom rimliga håll ej behöfver ifrågakomma*. Men derjemte torde den mycket väl kunna användas äfven mot elg och björn, emedan dess explosiva kula har en anseelig dödande kraft (ungefär lika med den engelska express-studsarens kal. 400). Som målskjutningsgevär är den dessutom (inom 120 m. = 400 f.) lika användbar, som målskjutningsstudsaren af samma kaliber; till s. k. »björn-skjutning» till och med lämpligare, emedan kulan hastigare når målet. Oaktadt den anseeliga krutladdningen är stöten obetydlig.

Studsaren har *sigten* för 120 m. (400 f.) och 180 m. (600 f.), justerade så, att skytten vid rigtning med *struket korn på underkanten* af en prick med resp. 15 c.m. (5 d.t.) och 18 c.m. (6 d.t.) diameter träffar midt i pricken.

Kulbanans höjd öfver (under) sigtlinien.

Sigte.	Afstånd från gevärsmynningen.						
	30 m. = 100 fot.	60 m. = 200 fot.	90 m. = 300 fot.	120 m. = 400 fot.	150 m. = 500 fot.	180 m. = 600 fot.	210 m. = 700 fot.
	c.m. tum.	c.m. tum.	c.m. tum.	c.m. tum.		c.m. tum.	
Lägst	5,5 (1,8) öfver	9 (3) öfver	10 (3,3) öfver	8 (2,7) öfver	± 0	17 (5,7) under	c.m. tum.
Högst	10 (3,3) ,,	18,5 (6,2) ,,	24 (8) ,,	25 (8,3) ,,	c.m. tum. 22 (7,3) öfver	9 (3) öfver	22 (7,3) under

Som synes, går kulan, då *lägst* sigtet begagnas, ingenstädes mer än 10 c.m. (3,3 d.t.) öfver sigtlinien, hvarför detta sigte med största fördel kan användas vid skjutning af fogel *på alla afstånd under 150 m. (500 f.)*, med bibehållande af *struket korn* på fogelns bukrand.

Vid skjutning af rådjur och ren på obekanta afstånd är bäst att alltid använda *högst* sigtet och taga struket korn på bukranden af djuret, då man har sannolikhet att träffa detta, hvarhelst det än befinner sig inom 189 m. (630 f.) afstånd.

Med afseende å *ammunitionen* märkes:

- 1:o) att kulan, som väger 11,5 g. (2,7 ort), är härdad genom tillsats af 2 % tenn och 1 % antimon, samt antingen *ihålig*, (explosiv) att användas mot större djur, eller *full* att bruka på fogeljagt. Båda slagen af kulor kunna requireras från Husqvarna, der de fås för tillverkningspris;
- 2:o) att geväret, så vida ej köparen annorlunda beställt, är inskjutet med en laddning af 4,75 g. (1,12 ort) krut af *Torsebro n:r 5*. Med *engelskt* krut slå kulorna i allmänhet *olika* mot hvad de göra med det svenska. Vid fogeljagt eller målskjutning kan krutladdningen, om man så vill, nedsättas.

V. 9,5 m.m. (kal. 380) målskjutningsstudsaren med kort flaskformig hylsa.

Denna studsare lämpar sig på grund af sin träffsäkerhet och ringa stöt till *målskjutning* lika väl som 9,15 m.m. målskjutningsstudsaren, hvilken den i de flesta hänseenden liknar. På grund af sin tyngre kula, jemförelsevis mindre laddning och till följd deraf starkare krökta kulbana passar den ännu *mindre till jagt*.

Geväret är *skottställdt* på 60 m. (200 f.), 120 m. (400 f.) och 180 m. (600 f.) afstånd för rigtning med *struket korn på underkanten* af en prick med resp. 9 c.m. (3 d.t.), 15 c.m. (5 d.t.) och 18 c.m. (6 d.t.) diameter, så att kulan träffar midt i pricken.

Kulan, som är af mjukt bly, väger 16,75 g. (3,9 ort) och är försedd med talgränder.

Laddningen väger 3,25 g. (0,75 ort). Geväret är skottställdt med krut af *Torsebro n.r 5*. Med *engelskt krut* skjuter det ungefär 10 c.m. (3,3 d.t.) *lägre* på 120 m. (400 f.).

VI. 10,15 m.m. (Jarman-)Geväret.

På grund af sin utmärkta träffsäkerhet ännu på de längsta afstånd, passar detta vapen bättre än något annat till *målskjutning*, hvarjemte det äfven kan användas till *jagt* å medelstora djur, hvilka ej kräffa stor kaliber eller explosiva (express-)kulor, men deremot måste skjutas på långa håll.

För skyttar, som frukta den något känbara rekylen, blir det lämpligt att vid målskjutning på kortare afstånd, antingen *min-ska det vanliga krutmåttet*, eller och att bruka *rundkula*, hvarmed geväret skjuter bra intill 120 m. (400 f.). På jagt kan den vanliga *expresskulan*, kal. 400, användas; den skjuter dock ej så väl som fullkulan.

De flesta af dessa gevär hafva s. k. »norska sigten» med skjutbar löpare och äro skottställda för 60 m. (200 f.), 120 m. (400 f.), 180 m. (600 f.), 240 m. (800 f.) och 300 m. (1000 f.) med *riktning på prickens underkant*.

Med vanlig spetskula och full laddning är *kulans största höjning*:

För 200 fots sigtet ungefär 5 c.m. (1,7 d.t.) och ligger 45 m. (150 f.) från skytten.

„ 400 „ „ „	12 „	(4 „) „	75 „	(250 „) „ „
„ 600 „ „ „	30 „	(1 fot.) „ „	105 „	(350 „) „ „
„ 800 „ „ „	50 „	(1,7 „) „	135 „	(450 „) „ „
„ 1000 „ „ „	85 „	(2,5 „) „	165 „	(550 „) „ „

Vid skjutning med *förminskad laddning*, eller med *expresskula* eller *rundkula* bör löparen på sigtet nedskjutas *under 200 fots rit-san*, emedan kulan eljest slår öfver målet. Då *rundkula* brukas, kan dock 200 fots sigtet användas på 120 m. (400 f.) Kulan höjer sig då vid pass 30 c.m. (1 f.) och träffar målet 12 c.m. (4 d.t.) öfver rigtpunkten.

Ammunitionen.

Spetskulan, som är pressad af hårdbley och omvirad med papper, väger 21,85 g. (5,15 ort). Den kan för inköpspris requireras vid Husqvarna. Skola expresskulor kal. 400 användas, böra de först befrias från den omgifvande papperslindningen. Fulla laddningen väger 5 g. (1,17 ort). Till minskande af rekylen kan den för målskjutning nedsättas till 3,5 à 3,75 g. (0,9 ort). Denna sednare laddning är den för rundkulan bäst passande.

Gevären äro skottställda för en laddning af 4,25 g. (1 ort) krut af *Torsebro n:r 5*. Med engelskt krut skjuta gevären 12—15 c.m. (4—5 d.t.) lägre på 120 m. (400 f.)

VII. 11,43 m.m. (kal. 450) Express-studsare.

Denna studsare, som är betydligt (omkring 50 %) kraftigare än 9,15 m.m. fogel- och express-studsaren, är ett särdeles lämpligt vapen för *jagt å större eller farligare djur* såsom säl, elg och björn; men har en väl stor förstörande verkan på mindre, matnyttigt vildt såsom rådjur och vildren. Oaktadt sin utmärkta träffsäkerhet inom jagthåll passar den mindre väl till målskjutning, emedan rekylen är temligen kännbar, särdeles vid enkelgevär.

Studsaren är *skottställd* på 60 m. (200 f.) och 120 m. (400 f.), så att kulan träffar en prick af resp. 9 m. (3 d.t.) och 15 c.m. (5 d.t.) diameter i midten, då rigtning sker *med temligen »fint korn» på underkanten*.

Lägsta sigtet användes från gevärsmynningen intill 120 m. (400 f.), der kulan skär sigtlinien; men *kan* mycket väl användas upp till 165 m. (550 f.), om kornet får närma sig till »struket».

Kulbanan för *400 fots sigtet* är ungefär den samma, som med lägsta sigtet på 9,15 m.m. express- och fogelstudsaren erhålles; dock något mera krökt. Med rigtning *midt på* den fläck af djuret, som skytten vill träffa, kan sigtet användas från 120 m. (400 f.) afstånd intill 165 m. (550 f.), då »fint korn» tages; och intill 195 m. (650 f.), om kornet får närma sig till »struket».

Geväret är inskjutet för en *laddning* af 6,5 g. (1,52 ort) krut af Curtis & Harvey's N:o 6, och torde ej kunna användas svenskt krut, utan att skottställningen ändras.

Den vanliga kulan väger 18 g. (4,2 ort) och kan requireras från Husqvarna.

VIII. 12,5 m.m. (kal. 500) Express-studsare.

Denna, som på grund af sin tyngre kula och större laddning är ett ännu kraftigare vapen än den vanliga express-studsaren kal. 450, är egentligen blott afsedd för *jagt å mycket stora och farliga djur* (dock ej för de s. k. »tjoekhudigarne»).

Stöten är ansenlig.

Kulan väger 22 g. (5,02 ort);

Laddningen » 8,75 » (2,07 »).

Hvad som ofvan är sagdt om express-studsaren kal. 450, gäller för öfrigt äfven om denna.

Innehållsförteckning.

	Allmänna föreskrifter	Sid.	1.
I.	8 m.m. Fogelgevär för kulor med valkar och talgränder	»	3.
II.	8 » » » släta kulor	»	5.
III.	9,15 » Målskjutningsgevär	»	6.
IV.	9,15 » Express- och Fogelstudsare	»	7.
V.	9,5 » Målskjutningsgevär	»	8.
VI.	10,15 » (Jarman-)geväret	»	8.
VII.	11,43 » (kal. 450) Express studsare	»	9.
VIII.	12,5 » » 500) »	»	9.